

BESTSELLERAUTEUR VAN DE COCKLEBERRY BAY-SERIE

NICOLA MAY

FERRY LANE-SERIE • DEEL 2

DE STERRENHEMEL BOVEN

FERRY LANE

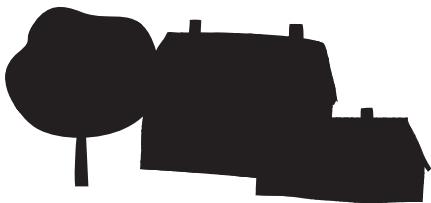
Roman

NICOLA MAY

DE STERRENHEMEL BOVEN FERRY LANE

De sterrenhemel boven Ferry Lane

Nicola May bij Zomer & Keuning

Ferry Lane-serie:

Welkom in Ferry Lane

De sterrenhemel boven Ferry Lane

De regenboog naar Ferry Lane

Cockleberry Bay-serie:

Het winkeltje in Cockleberry Bay

Ik zie je in Cockleberry Bay

Een nieuwe kans in Cockleberry Bay

Winter in Cockleberry Bay

Kerst met Evie (alleen als e-book verkrijgbaar)

Nicola May

De sterrenhemel boven Ferry Lane

Ferry Lane-serie deel 2

Vertaling Patricia Pos

Z&K

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN 9789020545814
ISBN e-book 9789020545821
ISBN audiobook 9789020545838
NUR 340

© 2021 voor de Nederlandstalige editie
Uitgeverij Zomer & Keuning, Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

Oorspronkelijk gepubliceerd onder de titel *Starry Skies in Ferry Lane Market*, © Nicola May 2021. Published by special arrangement with Lorella Belli Literary Agency Limited and 2 Seas Literary Agency.

Vertaling Patricia Pos
Omslagontwerp bij Barbara

www.zomerenkeuning.nl
www.nicolamay.com

Alle rechten voorbehouden

Uitgeverij Zomer & Keuning vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Voor de papieren editie van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Voor Georgia, Trinny, Jake en Amy

‘Als je niet te veel liefhebt, heb je niet genoeg lief.’

Blaise Pascal

Proloog

‘Mam, hoe vaak moet ik dit nou nog zeggen?’ vroeg Star Bligh geïrriteerd. ‘Ik wil niet dat je dit doet als je stoned bent.’

De vrouw met grijze vlechten negeerde haar dochter en legde haar versleten tarotkaarten zorgvuldig voor zich op tafel.

‘Ik zie een man,’ zei Estelle Bligh langzaam. ‘Sterker nog, ik zie er twee.’ Haar lange slanke vingers draaiden om de kristallen bol die voor haar stond.

‘Dat zou je wel willen.’ Star gaf toe aan een gewoonte die ze al sinds ze vijf was had en draaide een pluk van haar lange blonde haar om haar vinger.

‘Shhh,’ siste haar moeder, waarna ze onverstoorbaar verderging met haar lezing. ‘Kies de juiste van de twee, want de ene is een hartenbreker...’ – ze liet een dramatische stilte vallen – ‘... terwijl de andere een veroveraar is.’ Hoewel ze inmiddels op fluisterton sprak, was haar zuidwest-Engelse accent nog duidelijk hoorbaar.

‘Skye zie je zeker niet in je kristallen bol, of wel?’ vroeg Star. ‘Dat is immers de reden waarom ik hier zo vroeg naartoe gekomen ben – om te kijken of mijn koppige dochter misschien troost zocht bij haar nog koppigere oma.’

Estelle schudde afkeurend haar hoofd. ‘Skye is een grote meid, Steren. Je zult haar toch echt los moeten laten.’

‘Los moeten laten? Ze is pas zeventien, mam.’

‘Op die leeftijd was jij een alleenstaande moeder met een eenjarige dochter en werkte je fulltime bij Sibley’s.’

Star keek op de metalen muurklok in de vorm van een kat. ‘Is

het al zo laat?’ Ze stond snel op van het bankje aan haar moeders keukentafel en haalde haar jas en muts van de kapstok. ‘Ik moet terug naar de markt,’ zei ze. Er liep een rilling over haar rug. ‘Het is hier ijskoud. Hoe houd je het hier toch uit?’

‘De kou doet me altijd denken aan toen Skye nog een baby was en we met zijn drieën onder een warme deken kropen.’

‘O ja. Die prachtige tijd waarin we geen cent te makken hadden, maar je me er toch van overtuigde dat het een prima idee was om in mijn eindexamenjaar een kind op de wereld te zetten.’ Star klonk bitter.

‘Dat is niet eerlijk.’ Estelle keek haar gekwetst aan. ‘Heb je achteraf dan spijt van die beslissing?’

‘Natuurlijk niet,’ beet Star haar toe. ‘Ik wil alleen niet dat Skye hetzelfde doet als ik. Ze moet eerst haar eigen leven opbouwen en dan pas aan een gezin gaan denken.’

‘Je bent een fantastische moeder voor haar, lieverd. Een veel betere dan ik ooit voor jou geweest ben,’ verzuchtte Estelle.

Om haar tranen binnen te houden, richtte Star haar blik op het plafond. ‘Zou je niet liever in een echt huis gaan wonen, nu je wat ouder wordt?’

‘En deze heerlijke kleine woongemeenschap verlaten? Ben je gek? Ik kan het hier trouwens best iets warmer stoken, want mijn verwarming is inmiddels gerepareerd. Ik heb alleen de timer nog niet ingesteld.’

Star keek naar het prachtige uitzicht vanaf de kliffen en de vroege oktoberzon die vlak boven de zee stond. Zeemeeuwen gleden krijsend door de lucht om hun visontbijt te vangen. Het woonwagenvan Hartmouth Head lag op een fantastische locatie. En hoewel ze op school door haar klasgenootjes geregeld voor asociaal was uitgemaakt, had het opgroeien in een hechte gemeenschap op zo’n mooie plek ook veel voordelen gehad.

‘Kan je nieuwe vriend dat niet voor je doen?’ vroeg ze haar moe-

der, die Skye geregeld over haar chaotische liefdesleven vertelde.

‘De verwarming instellen, bedoel je?’ Estelle lachte. ‘Harley is ongeveer net zo handig als een chocoladepaashaas.’

‘Als je nou eens iemand trof die níet net afgestudeerd was...’

‘Als je het echt wilt weten, hij is tweeëndertig.’

‘Dus het leeftijdsverschil is dit keer maar dertig jaar.’

‘Je bent gewoon jaloers. Wanneer heb jij het nou voor het laatst echt leuk met iemand gehad?’ Estelle zwaaide de voordeur van haar donkergroene woonwagen open en raapte een half opgerookte joint uit de asbak op het terras. Nadat ze een lange trek had genomen, zei ze: ‘Ik heb je ooit Steren genoemd omdat dat ster betekent. Nu je dochter bijna op eigen benen staat, lijkt het me hoog tijd om zelf te beginnen met stralen.’

1

‘Proef deze maar eens.’ Big Frank Brady zette een met poedersuiker bestrooid pasteitje voor de vrouw aan de bar neer.

Aan de andere kant van de ruimte klonk het geklater van bestek en door het gegil van een kleuter in de hoek was Audrey Hepburns *Moon River* nog maar net hoorbaar.

‘Je liedje zit erop, Kara Moon,’ zei Frank plagend tegen de roodharige schoonheid. Toen liep de boomlange Ier met donker haar, die al elf jaar zijn eigen café aan de kade van Hartmouth runde, naar zijn geliefde jukebox om de volgende plaat te kiezen.

‘Dus,’ zei hij toen hij even later weer achter de bar stond, ‘hoe smaakt het pasteitje? Ik heb het recept alvast uitgeprobeerd zodat ik ze over een tijdje op de kerstmarkt kan verkopen.’

Kara likte over haar lippen en nam een flinke hap van het sappige gebakje. Ze begon te kauwen, maar trok toen een vies gezicht. ‘Bah! Wat bitter.’ Ze haalde een flesje water uit haar tas om de smaak uit haar mond te spoelen. ‘Wat heb je in vredesnaam in de vulling gestopt?’

‘Ik wilde een oud recept uitproberen en jij bent mijn proefkonijn.’

‘Maar het is pas oktober,’ protesteerde Kara met een licht zuidwest-Engels accent.

‘Je kent me toch, ik begin graag zo vroeg mogelijk met de voorbereidingen voor de feestdagen. Na het overlijden van mijn oude moedertje vond ik dit recept ergens in een la en gisteren kwam ik het toevallig tegen in de keuken. Het was helemaal aangevreten door de muizen.’

‘Het pasteitje of het recept?’ vroeg Kara, waarop Franks vrolijke bulderlach door het café klonk. ‘Of zit er soms een dode muis in de vulling verwerkt?’ vroeg ze grijnzend.

‘Nee, maar wel de nodige Guinness en een flinke scheut brandy.’ Hij nam zelf ook een hap, maar begon meteen te kokhalzen. ‘Jemig! Mijn oude moedertje zal wel flink wat Guinness gedronken hebben toen ze dit recept bedacht.’ Ze begonnen allebei te lachen. ‘Mijn Monique zei al dat ik beter de speciale mincemeat van Alicia van The Sweet Spot kon gebruiken. Daar heeft ze waarschijnlijk gelijk in; dat maakt het me een stuk makkelijker.’

‘Monique heeft altijd gelijk,’ zei Kara. ‘Je hebt een hele verstandige vriendin uitgekozen. Als je je klanten niet wilt wegjagen, zou ik haar advies maar snel opvolgen.’ Ze nam nog een slok water en riep toen opeens: ‘Shit! Ik moet gaan. Er wordt straks een lading gipskruid geleverd.’

‘Hoe gaat het op de markt nu je Passion Flowers zelf runt?’

‘Heel goed,’ zei Kara vrolijk. ‘Ik heb zo’n geluk dat ik mijn werk zo leuk vind, en sinds Lydia Twist er niet meer is om me rond te commanderen heb ik er nog veel meer plezier in. Wat was zij toch een verschrikkelijke baas.’

‘Je hebt echt een droomleven, Kara. En dat verdien je als geen ander.’

Kara keek uit het raam en zag dat de veerboot vanuit Crowsbridge bijna in Hartmouth aankwam. Op de sleepboot van haar vader was de naam *Happy Hart* te zien.

‘Over leuke dingen gesproken, ik zal mijn vader en Billy meteen een kop koffie brengen,’ zei ze. ‘Het zal immers wel behoorlijk koud zijn op de boot.’

Een moment later zette Frank vier bekers in een kartonnen houder voor haar neer. ‘Koffie voor jou, je vader, je grote liefde en Skye. Volgens mij heb ik overal de juiste hoeveelheid melk en suiker in gedaan.’

‘Geweldig, dank je wel.’ Kara betaalde en liep toen naar de uitgang. Frank kwam snel achter de bar vandaan om de deur voor haar open te houden.

‘Ach, verdorie!’ riep de breedgeschouderde man opeens.

‘Wat is er?’

‘Ik was zo afgeleid door dat pasteitje dat ik helemaal vergeten ben iets belangrijks met je te bespreken.’

‘Dat geeft toch niet? Ik stuur Skye wel een berichtje of ze iets eerder naar de winkel kan komen. Dan kan zij het gipskruid aannemen.’

Terwijl Kara met haar telefoon aan de slag ging, hielp Frank twee nieuwe klanten aan koffie. Even later kwam hij tegenover haar op een van de Amerikaanse eetcafébanken zitten. Tot Kara’s opluchting had Skye haar inmiddels een duimpje-omhoog-emoji gestuurd.

‘Ik wilde het met je over de zoon van mijn broer hebben,’ vertelde Big Frank. ‘Om een lang verhaal kort te maken, heeft Conor een tijdje een verblijfplek nodig en ik vroeg me af of hij je appartement zou kunnen huren – de woning boven de bloemenwinkel, bedoel ik. Die staat nog steeds leeg, toch?’

‘Zit hij in de problemen?’ vroeg Kara. Ze wist namelijk dat Frank uit een nogal kleurrijke familie kwam. Als Monique hem niet had meegenomen naar Cornwall, zou hij nu misschien wel in de gevangenis zitten. Gelukkig bleef zijn criminele gedrag tegenwoordig beperkt tot de stiekeme verkoop van zelfgestookte drank in het café.

Frank verbaasde zich totaal niet over haar vraag, maar gaf kalm antwoord. ‘Op dit moment niet.’ Toen legde hij zijn grote hand op Kara’s besproete vingers en zei hij: ‘En je weet dat ik je nooit opzettelijk in een moeilijke situatie zou brengen. Hij is een goeie jongen, echt waar.’

Kara vertrouwde Frank volledig. ‘Het appartement staat nog steeds leeg, ja. Ik gebruik het vooral als opslag en heb eigenlijk nog nooit overwogen het te verhuren. Maar waarom kan hij niet gewoon een tijdje bij jou logeren?’ vroeg ze.

‘Hij is nog jong, ongeveer van jouw leeftijd – hij zou zich bij mij en Monique waarschijnlijk doodvervelen. Laat me maar weten hoeveel huur je wilt vragen, dan betaal ik je drie maanden vooruit. Contant, uiteraard.’

Kara dacht kort over zijn voorstel na. ‘Het is niet echt een luxe woning en er staat nu alleen een bank, dus we zullen wel een bed voor hem moeten regelen... en de boel moeten schoonmaken.’

Frank klopte zachtjes op haar arm. ‘Zeg maar gewoon wat je nodig hebt, dan regel ik dat voor je.’

‘Oké, als je het echt zeker weet. Enig idee wanneer ik hem kan verwachten?’

‘Volgens mij was hij het liefst gisteren al verhuisd.’ Frank grijnsde haar scheef toe. ‘Wij Brady’s zijn nogal spontaan aangelegd.’ Hij stond op. ‘Kom, dan schenk ik nieuwe koffie voor je in. Deze is waarschijnlijk al afgekoeld.’

Kara nam een slokje van die van haar. ‘Nee hoor, hij smaakt nog prima.’

‘Oké, heel goed. Nou, dan ga ik maar verder met de voorbereidingen van mijn einde-van-de-zomerfeest op de kade.’

‘Ga je weer vuurwerk afsteken?’

‘Uiteraard.’

‘Ik vind het zo leuk dat je dat elk jaar doet.’

‘Ik weet alleen niet zeker of ik ooit de hemel binnengelaten word, want stiekem doe ik het vooral voor mijn eigen bestwil. Het feest is immers de perfecte gelegenheid om iedereen te laten weten dat mijn café in de winter ook gewoon open is.’

‘Dat vinden ze daarboven vast niet erg, en we zouden zonder feest ook heus allemaal wel naar het café blijven komen. Maar goed, ik moet gaan.’

‘Ik spreek je later nog over het appartement. Ontzettend bedankt, Kara.’

Onderweg naar Ferry Lane zag Star dat Kara zich de heuvel naar de markt op haastte. Ze toeterde, bracht haar Smart naast haar vriendin tot stilstand en wenkte haar. ‘Stap maar in,’ riep ze. ‘Ik breng je wel even.’

‘Ik schrok me kapot,’ zei Kara terwijl ze voorzichtig met haar koffie op de bijrijdersstoel ging zitten. ‘Wat doe je hier in vredesnaam zo vroeg?’

‘Skye is vannacht niet thuisgekomen. Ik weet dat ze bijna volwassen is, Kar, maar ik wilde dat ze me gewoon liet weten waar ze was. Ik heb geen oog dichtgedaan.’

‘Ach, lieverd. Nou, ze is nu in ieder geval in de winkel. Ze heeft me net een berichtje gestuurd. Is het de eerste keer dat ze dit gedaan heeft – de hele nacht wegblijven, bedoel ik?’

‘Ja, maar – Shit!’ Een gevallen meloen uit een van de dozen van Charlie Dillon rolde de weg op en dus trapte Star snel op de rem. Als ze ook maar een seconde later gereageerd had, was het fruit onder haar auto terechtgekomen.

Kara vloog nog net niet door de voorruit en de koffie klotste over haar spijkerbroek. ‘Jemig! Doe toch eens voorzichtig!’

‘Je hoeft niet meteen zo boos te worden.’ Met tranen in haar ogen parkeerde Star haar auto voor de bloemenwinkel.

Charlie Dillon had totaal niet door wat er zojuist gebeurd was en raapte zijn meloen van de grond. ‘Deze jongens zijn niet goedkoop,’ zei hij toen een oud vrouwtje hem fronsend aankeek. Zodra ze verderliep, legde hij het stuk fruit terug in de doos.

‘O, Star, ik ben toch ook niet boos op je? Ik maak zo mijn wekelijkse ronde langs de hotels, maar zullen we samen bij Tasty Pasties lunchen? Dan kun je me daar precies vertellen wat er nu echt aan de hand is. Zullen we om halfeen afspreken?’

‘Wat ken je me toch goed.’ Star glimlachte lichtjes.

‘We zijn dan ook niet voor niks als zusjes voor elkaar.’ Kara zette een van de koppen koffie in de bekerhouder van Stars auto en stapte

toen uit. 'Drink die maar snel op,' zei ze. 'Ik heb al een slokje geproefd en er zit suiker in, maar hij is wel heerlijk warm.' Ze zwaaide en stapte toen via de glazen voordeur haar persoonlijke walhalla binnen: de prachtige, zoet geurende bloemenwinkel die Passion Flowers heette.

HOE KUN JE JE HART BESCHERMEN TEGEN DE LIEFDE?

Toen Star op zestienjarige leeftijd zwanger raakte, dacht ze dat haar leven voorbij was. Nu is ze drieëndertig, moeder van Skye en runt ze een succesvolle sieradenkraam op Ferry Lane Market. Ze is dolgelukkig met haar leven.

Hoewel... Een paar maanden geleden ontmoette ze de Amerikaanse toerist Jack en werd straalverliefd. Totdat Jack plotseling vertrok, zonder afscheid te nemen. Star doet er alles aan om hem te vergeten en de knappe en lieve Conor geeft haar genoeg afleiding. Maar dan staat Jack opeens weer voor haar neus...

De sterrenhemel boven Ferry Lane van de Britse bestsellerauteur Nicola May is het tweede deel van de heerlijke Ferry Lane-feelgoodserie.

‘Door de beeldende schrijfstijl van May kon ik me Ferry Lane en de verschillende winkeltjes ook echt voorstellen’ – Véronique (koukleum.nl) over *Welkom in Ferry Lane*

Z&K www.zomerenkeuning.nl

NUR 340

9 789020 545814